



# Όλυμπος

## Κορομηλιά - Σέλωμα

Κείμενο-φώτο-σκίτσο:  
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΜΟΥΡΗΣ



Καλοκαίρι του 2007.

Τελευταίο σημάδι στη ράχη της Κορομηλιάς κάτω από το καταφύγιο. Απέναντι η ράχη Κράνα υψώνεται απότομα και πάνω της το μονοπάτι προς το Σέλωμα. Μια πανέμορφη διαδρομή που θα ήταν καλό να καθαριστεί και να σηματοδοτηθεί. Να ενώνει τις διαδρομές της ανατολικής και της βόρειας πλευράς του βουνού, το Σταυρό και την Γκορτσιά με την Κορομηλιά. Έτσι θα έκλεινε κι ένας όμορφος κύκλος με την Πετρόστρουγκα...

Κοιτάζω το έρημο καταφύγιο και αρνητικές σκέψεις με καταλαμβάνουν. Θα λειτουργήσει άραγε ποτέ; Θα έρθουν εδώ ορειβάτες να περπατήσουν; Μήπως τάχα το δίκτυο των διαδρομών, όλα όσα γίνανε εδώ θα κρατήσουν; Κάνω μια ευχή και κατηφορίζω προς τη δροσιά του Ορλιά για να αλλάξω τη διάθεσή μου... Ίσως φταίει η κούραση κι η ζέστη...

Ιούνιος του 2014 ....

Στέκομαι και πάλι κάτω από το καταφύγιο Κορομηλιά μπροστά σε μια ταμπέλα που γράφει

**«Σέλωμα»! Δεν κρατιέμαι και μπαίνω στο μονοπάτι! Θα πω μετά καφέ με το Δημήτρη, το φύλακα. Θέλω να δω τη δουλειά που έκανε, μαζί με τα παιδιά του μεγάλου Μαραθώνιου, που από φέτος περνά από δω. Να χαθώ για λίγο στις σκιές του ρέματος του Ξιδιά...**

**Το καταφύγιο λειτουργεί εδώ και τρία χρόνια καθημερινά! Και το καταφύγιο στα Κρεβάτια κλείνει δέκα χρόνια λειτουργίας! Και τα μονοπάτια κρατούν ακόμα και απλώνονται. Τίποτα δεν πάει χαμένο...**

Στη διαδρομή...

Το μονοπάτι κάνει μια όμορφη τραβέρσα και αφού περάσει μικρό «δάσος» από κορομηλιές πέφτει στο ανώνυμο ρέμα που χωρίζει τη ράχη του καταφυγίου από τη ράχη που είναι γνωστή ως ράχη Κράνα. Μετά το ρέμα, που είναι στεγνό τέτοια εποχή, ανηφορίζει έντονα στην αρχή και στη συνέχεια πιο γλυκά μέσα σε δάσος μαύρης πεύκης. Από εδώ έχουμε όμορφη θέα του καταφυγίου που ο Δημήτρης φροντίζει να' ναι πάντα σε καλή κατάσταση «σαν το

σπίτι του». Άλλωστε μένει συνέχεια εδώ μαζί με τη γυναίκα και τη μικρή του κόρη. Στο νου μου έρχεται το άλλο καταφύγιο «Κορομηλιές» Λεπτοκαρυάς. Κακώς αναφέρεται σε διάφορους οδηγούς ακόμα και τοπικούς, σαν καταφύγιο. Από το κτήριο έχουν μείνει μόνο οι τοίχοι. Χρησιμοποιείται σαν στάβλος για τις αγελάδες της περιοχής κι έχει κριθεί καταδικασμένο από το δασαρχείο! Γενικώς το θέμα των καταφυγίων στον Όλυμπο αξίζει να το ψάξει κανείς. Ιστορικά αλλά και με τη βοήθεια της πολεοδομίας και του δασαρχείου. Θα διαπιστώσει ότι η κακή πολιτική, εθνική και τοπική, η ανθρώπινη ματαιοδοξία και τα οικονομικά συμφέροντα έμπαιναν και μπαίνουν και στο χώρο του βουνού, καταστρέφοντας τη χώρα ακόμα και στα πιο ψηλά της σημεία... Τέλος η παρένθεση και βγαίνω στη φαρδιά ράχη όπου και διασταύρωση με πινακίδες. Δεξιά κίτρινη σήμανση παίρνει την κορυφογραμμή, που συνεχίζει με την ονομασία «Πατάτα», και μας πάει μέχρι τη θέση «Τραμπάλα». Από κει μονοπάτια για περισσότερο «ψαγμένους» θα μας οδηγήσουν προς τις κλασικές διαδρομές για Πετρόστρουγκα... Συνεχίζω ακολουθώντας την ίδια πορτοκαλί σήμανση προς Σέλωμα βγαίνοντας από την άλλη μεριά της ράχης. Περνάω δίπλα από μικρή σπηλιά και εμφανίζεται μπροστά μου η καταπράσινη ρεματιά του Ξιδιά ή Ξυλιά, όπως ονομάζεται χαμηλότερα, αφού ενωθεί με το προηγούμενο ανώνυμο ρέμα. Απέναντι το Σέλωμα και η ράχη που συνεχίζει με την κορφή Μπάρμπα και τα βράχια της Κόκκας, για να καταλήξει στο Στράγκο και την Πετρόστρουγκα. Η ρεματιά στενεύει στην έξοδό της προς τον κάμπο και προς τα χωριά Πλατανάκια και Δίον. Από εδώ φαίνεται ο αρχαιολογικός χώρος, τα καταπράσινα περιβόλια της Πιερίας, η θάλασσα, η Πλάκα και η ευρύτερη τουριστική περιοχή του Λιτόχωρου. Και στο κέντρο όλων αυτών το πεδίο βολής και το τεράστιο λατομείο! Ένα λατομείο που θέλουν να μαζώσουν με απόβλητα βιομηχανίας μπαταριών! Οι ίδιοι που μιλούν για τουριστική ανάπτυξη! Κλείνω κι αυτή την παρένθεση και κατηγορίζω προς τη ρεματιά... Σε λίγο εμφανίζονται οι πρώτες οξιές που επικρατούν μέχρι το ρέμα με ένα καταπληκτικό δάσος. Εδώ το μονοπάτι χανόνταν κάτω από τα φύλλα τη οξιά και έχει γίνει πραγματικά πολύ καλή δουλειά στον καθαρισμό του. Σκαμμένο στην κυριολεξία στο παχύ στρώμα των φύλλων, μας κατεβάζει με όμορφες φουρκέτες μέχρι το ρέμα. Εδώ αξίζει μια παρένθεση (η τελευταία) για τους εθελοντές του Μαραθώνιου που δούλεψαν εδώ. Όσο κι αν συμφωνώ με το μεγάλο δάσκαλο Μιχαηλίδη που δεν ήθελε χρόνους και πρωταθλητισμό στο βουνό κι όσο κι αν παράγιναν πολλοί και μεγάλοι οι Μαραθώνιοι, κανείς δεν μπορεί να μην επαινέσει τη



2



3



4

**1. Μοναδικές μεγάλες και ψηλόκορμες οξιές.**

**2. Η ράχη Κράνα-Πατάτα απέναντι από το καταφύγιο.**

**3. Στις κορομηλιές μετά το καταφύγιο "Κορομηλιά".**

**4. Το καταφύγιο όπως φαίνεται από τη ράχη.**



δουλειά τους, σε μονοπάτια που χάνονταν. Ακόμα και η σήμανση έχει γίνει πιο διακριτική από τα παλιά απαράδεκτα σπρέυ. Τέλος τα σχόλια καθώς φτάνω και περνάω το υγρό, χωρίς όμως νερό σ' αυτό το σημείο, ρέμα του Ξιδιά. Βρίσκομαι στο πιο υπέροχο κομμάτι της διαδρομής! Ρέματα κατεβαίνουν απότομα και στις όχθες τους υψώνονται τεράστιες ψηλόκορμες οξιές. Δημιουργούν μια τεράστια «ομπρέλα» με τα κλαδιά τους και αφήνουν φως να περάσει τόσο όσο να κάνει το τοπίο μαγικό! Σ' ένα από τα ρεματάκια βρίσκω νερό και συνεχίζω προς την ανηφόρα για το Σέλωμα. Σύντομα τα πεύκα κυριαρχούν και πάλι και βγαίνω στη ράχη σε δρόμο που έρχεται από την Γκορτσιά. Γυρίζει προς τα δεξιά και σταματά πιο κάτω μέσα στη ρεματιά. Στο βάθος ψηλά φαίνεται το καταφύγιο της Πετρόστρουγκας και ένα μονοπάτι φεύγει από εδώ προς Μπάρμπα. Κάνω αριστερά και ακολουθώντας το δρόμο περνάω ένα ανώνυμο ρέμα και βγαίνω σε στροφή στη ράχη που είναι γνωστή ως Σέλωμα. Από κάτω η ρεματιά της Μάννας και απέναντι το καταφύγιο Τάκης Μπουντόλας (Σταυρός). Ο δρόμος συνεχίζει για Γκορτσιά ενώ το μονοπάτι που φτάνει εδώ από τη Μάννα συνεχίζει στη ράχη προς Μπάρμπα και Πετρόστρουγκα. Μιάμιση ώρα περίπου πέρασε μέχρι εδώ κι άλλη τόση θα χρειαστώ μέχρι πίσω. Καιρός να γυρίσω, στις οξιές θα' χει σχεδόν σκοτεινιάσει...  
*Καλοκαίρι του 2013.*

Στο βουνό και στα πέριξ λαμβάνουν χώρα εκδηλώσεις και πανηγυράκια για τα 100 χρόνια από την πρώτη ανάβαση στην κορυφή του Ολύμπου. Δεν έχω καμιά διάθεση να παρακολουθήσω κάποια εκδήλωση και δε ξέρω τι ακριβώς με ενοχλεί σ' αυτές. Μαθαίνω όμως πως στο «Αλεξάνδρειο» κάτω από το Λιτόχωρο θα βρεθεί και θα μιλήσει ο *Ame Strid*. Ο άνθρωπος με το μεγαλύτερο έργο-προσφορά σε ό,τι αφορά έρευνα και συγγραφή με θέμα τα φυτά και τη φύση του Ολύμπου. Δεν χάνεις ποτέ μια ευκαιρία να ακούσεις από κοντά ένα πραγματικό «δάσκαλο».

Μετά το τέλος της εκδήλωσης βγαίνω εντυπωσιασμένος. Δε μπορώ να ξεχάσω τη λάμψη στα μάτια του κάθε φορά που ανέφερε τη λέξη «Όλυμπος»! Κατεβαίνω τα σκαλιά του κτηρίου που εί-



**5. Κατατοπιστικές πινακίδες πάνω στη διαδρομή.**

**6. Σπηλιά με θέα τη ρεματιά του Ξιδιά.**

**7. Ρεματιά Ξιδιά και κορφή Μπάρμπα.**

**8. Η έξοδος του Ξιδιά και τα νταμάρια του Λιτόχωρου..**

**9. Σκαμμένο στα φύλλα της οξιάς το μονοπάτι προς το ρέμα.**

και κτισμένο στους πρόποδες του βουνού, εκεί που έδρασε κυρίως αυτός ο μεγάλος ερευνητής. Κοιτάζω γύρω μου και επιστρέφω στην πραγματικότητα! Βρίσκομαι στο μεγαλοπρεπές «Αλεξάνδρειο» που φιλοξένησε και τις περισσότερες εκδηλώσεις-γιορτές. Και ξέρω ακριβώς τι υπάρχει γύρω μου. Λατομείο και πεδίο βολής. Δύο τεράστιες πηλές στα σπλάχνα του βουνού κα εμείς **εδώ ακριβώς «πανηγυρίζουμε»!** Φυσιολάτρες και ορειβάτες! Να λοιπόν τι με ενοχλεί σε μια επέτειο. Δεν είναι μόνο η έλλειψη προβληματισμού και αυτοκριτικής. Είναι η υποκρισία!

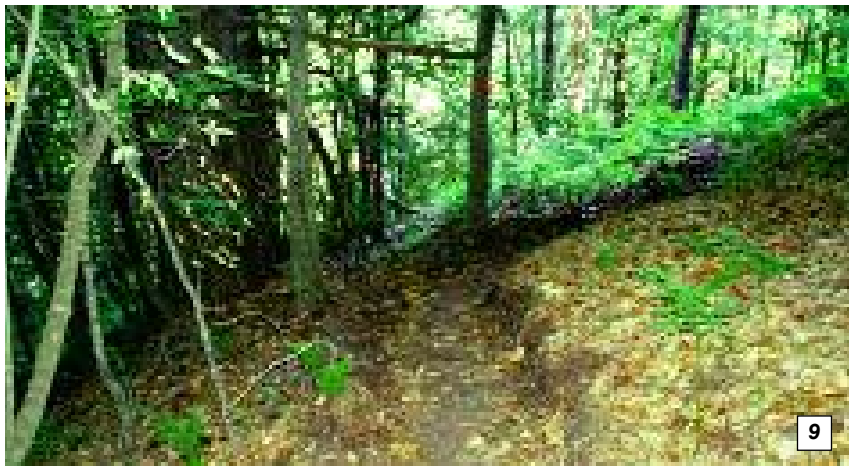
Ιούλιος του 2014...

Επιστρέφω από το Σέλωμα προς την Κορομηλιά. Πριν βραδιάσει θα πω εκείνο τον καφέ με το Δημήτρη. Σταματάω να γεμίσω το παγούρι μου από μικρό ρεματάκι λίγο πριν τη ρεματιά του Ξιδιά και παίρνω μια ανάσα. Κάνω να σηκωθώ αλλά μένω ακίνητος! Πρώτα ακούω και μετά βλέπω τη φιγούρα στο μονοπάτι. Τα ποδαράκια του τόσο λεπτά λες και στέκεται στον αέρα! Τα μάτια του μεγάλα και γυαλιστερά κοιτούν με απορία! Κουνάει τη μουσούδα του σα να μυρίζει τον αέρα και γυρίζει το υπέροχο κεφάλι προς τη ρεματιά! Ύστερα σα να άκουσε ένα κάλεσμα από κει τινάζεται στην απότομη πλαγιά! Με σίγουρα χορευτικά άλματα χάνεται στις σκιές..

Σηκώνομαι και κατεβαίνω το μονοπάτι ως τη ρεματιά. Μπαίνω μέσα στο στεγνό ρέμα, το ακολουθώ και γρήγορα σταματάω καθώς πέφτω σε μεγάλο σκαλοπάτι. Ακούω το νερό που βγαίνει πιο κάτω. Φαντάζομαι, το μικρό πλάσμα που συνάντησα, να βρίσκει την παρέα του εκεί... Σε ένα παράδεισο κρυφό, δικό τους! Γυρίζω πίσω στο μονοπάτι κι πιάνω την ανηφόρα για τη ράχη .. Σε κάποιους παράδεισους ας μην μπει άνθρωπος ποτέ...



8



9



**ΕΛΑ ΝΑ ΣΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΜΕ!!!!**

Υπεύθυνος: Γιάννης Χοϊέβας [www.kayakmetavasi.gr](http://www.kayakmetavasi.gr) [info@kayakmetavasi.gr](mailto:info@kayakmetavasi.gr) τηλ: 6944 656 029 [facebook kayak metavasi](https://www.facebook.com/kayakmetavasi)

**KAYAK** (αρχαρίων, μέσου επιπέδου, προχωρημένων, experts, playboat, ισόμια στο εξωτερικό κ.α)

ΣΧΟΛΕΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ορεινικών νηρών της Rescue 3 International



ΣΧΟΛΕΣ ΟΔΗΓΩΝ RAFTING & πιστοποίησης της Διεθνούς Ομοσπονδίας rafting